

Quan l'Ampa esdevé la distància més curta entre dos punts

"Farem una comissió de treball perquè estudiï el tema". Buff... vam fer tots quan vam saber que un grup d'ampistes savis i treballadors solucionarien el problema. "Aquí hi ha marro", va pensar el cansat. I tant que n'hi ha! Després d'estudiar el cas finlandès, l'Ítaca de l'educació, ara hem de dotar d'ordinadors els nens i nenes de primer i segon d'ESO, perquè ha arribat l'hora que siguem avançats. Així ho ha decidit el departament d'innovació del nostre Govern, que considera que ja n'hi ha prou de viure d'esquena al futur. I seguint aquesta línia de programar bé les coses i planificar bé els canvis educatius, ha passat el mort a les escoles. A les públiques, tot pagat. A les concertades, "us ajudarem però espavileu-vos". I el pànic ha arribat a les ampes.

Quan el secretari mira i diu "Houston, tenim un problema", és que el tenim de veritat. De fet, en tenim diversos. Preneu-ne nota. **Econòmic** (1), perquè s'han de pagar els ordinadors i tota la instal·lació informàtica de l'Escola. **Educatiu** (2), perquè els nostres professors tindran tres problemes: canviar els hàbits d'ensenyament, millorar els seus coneixements i admetre dificultats d'adaptació. **Cultural** (3), perquè venim d'una època en què escriure i llegir era el punt de partida del coneixement ("la letra educa el espíritu y es la caligrafía de la mente", ens deien). **Social** (4), perquè canvien els hàbits de comportament i els valors que se'n deriven. **Familiar** (5), perquè dificulta més el control de les tecnologies com a eina d'oci: passen a ser eines de formació i convivència. **Institucional** (6), perquè l'Escola inicia un procés de transformació interna, la gestió de la qual espanta fins i tot els més entusiastes. **Laboral** (7), perquè els canvis provoquen resistències i les baixes no faciliten una educació harmònica. **Personal** (8), perquè mares i pares entrem en una dimensió que no dominem i on haurem de fer un esforç enorme per no perdre el pas del temps.

Mai l'educació no havia estat tan cara i complicada. I és comprensible la temptació de recórrer a la tesi del low cost: anar-ho fent a poc a poc, i qui dia passa any empeny. Per què no? Va bé a la direcció de l'Escola, als professors, als pares i mares, i als alumnes. Aquest plantejament evita traumes (ho fa realment?) i situa el problema en el futur. Però el problema real, el problema de fons, no és l'econòmic, ni el cultural, ni el social, ni fins i tot l'institucional. El problema, si ho volem dir així, som els pares i mares i els professors. La resta són efectes secundaris.

A l'Ampa ho sabem. Per això hem posat en marxa una Comissió, que no és més que un grup de bona gent que intentarà fer propostes per sortir-nos-en bé. És evident que cal pagar la instal·lació i els ordinadors. I és evident que nosaltres no vam educar-nos amb e-books, i que la nostra xarxa social eren els amics i amigues que fèiem a l'escola i al carrer. Ara no, ara la nostra xarxa social ens porta més enllà de Finlàndia. I si no hi intervenim, quan ens n'adonem no solament haurem estat exclosos de les comunitats virtuals, sinó que els fills només tindran un 5% del seu temps per als pares, com ja apunten estudis com ara el Teens 2010. I aleshores ens preguntarem quin tipus de personatges hem portat al món, o en què s'han convertit tots ells.

Una vegada més, es demana a l'Ampa que cusi tots els descosits de la nostra política educativa. Fa quatre dies, se'ns deia que ens espavilèssim a organitzar activitats d'hivern, perquè s'havia acordat canviar el calendari escolar. Ara, tindrem ordinadors que conviuran amb llibres, mestres que hauran d'aprendre a viure en un món virtual, i pares i mares, que haurem d'acceptar que els portàtils esdevenen una pròtesi a les mans dels nostres fills, mentre esperem que es comercialitzi el xip que implantarem en el seu cervell.

Què més? Què hem de fer? Què en pensen els pares i mares afectats directament? És hora de prendre la paraula, perquè l'aventura de l'educació és una responsabilitat col·lectiva que no s'acaba quan s'ha pagat una quota; és just quan comença. Estem en un moment cabdal. Els ordinadors són una excusa: hem de saber com ens adaptem a les noves tecnologies, si un ordinador és un mitjà o un fi, si pares i mares acceptem les nostres limitacions i volem aprendre a créixer amb els nostres fills, perquè no ens considerin part dels llibres d'història.

L'experiència del nou curs obre les portes a nous dilemes: quin és el paper dels professors en el nou model educatiu? Quina formació han de tenir? Com han i hem de conviure amb les noves tecnologies? Com fomentar principis ètics en els comportaments virtuals? Què han de fer pares i mares i com han d'intervenir en l'educació? Quin és el paper de l'Escola com a font de coneixement, si aquest ja no és en els llibres? Com aprendre? I com que tot sembla passar per l'Ampa, el nostre repte és esdevenir la distància més curta entre dos punts: l'avui i el demà. Benvinguts al futur.

PROGRESSA ADEQUADAMENT

La ferma voluntat de l'Ampa de liderar el procés de canvi que està vivint el Vedruna, tot i els dubtes que es plantegen. Els ordinadors a primer i segon d'ESO no són més que la punta de l'iceberg d'aquesta història. L'Ampa n'accepta el repte amb convicció.

NECESSITA MILLORAR

El coneixement i els efectes de l'aplicació del model educatiu. No es tracta d'un canvi més. Suposa entendre un nou concepte d'ensenyament on el pares podem perdre el control definitiu dels nostres fills. Massa poc tacte del Govern davant tanta transcendència.

LA PISSARRA

Maikel Blanco:

“Podrem incidir molt més en l'autonomia i la creativitat dels alumnes, qualitats que, ara per ara, van a la baixa”

Políticament i administrativament la mesura estava presa i era irrevocable. Era només qüestió de temps que es concretés a les aules. El proper curs els alumnes de 1r. i 2n. d'ESO del Vedruna tindran un ordinador portàtil personal i pissarra digital a classe. Serà una prova pilot per introduir, progressivament, un nou sistema de treball a l'escola que, més enllà de l'aportació tecnològica, obre les portes a una transformació dels mètodes d'ensenyament. Al marge de qüestions d'oportunitat electoral, econòmiques, organitzatives o de procediment, hem volgut valorar amb Maikel Blanco, professor de tecnologia i informàtica a batxillerat i ESO, l'aportació estrictament pedagògica d'aquesta mesura.

Abans de començar vull dir-vos que jo potser sóc la veu optimista en tota aquesta història, que joestic a favor dels ordinadors a l'aula.

Fantàstic. Aquí t'ofereixo una plataforma des d'on convèncer-nos.

És que crec que no cal que ens espantem. Som al segle XXI i aquesta és una mesura necessària i imprescindible per a la modernització de les escoles que ens obre infinites possibilitats per millorar la nostra feina.

Doncs comencem pel principi. El proper 7 de setembre els alumnes de primer i segon d'ESO arribaran a classe, engegaran l'ordinador i...

Ei, ei, no correm tant! El proper curs començarem a posar en marxa el procés. Comptarem encara amb els llibres en paper i, a poc a poc, anirem incorporant els digitals. Serà com moltes classes de les que fem ara, però millor, perquè no ens caldrà desplaçar-nos a l'aula d'informàtica. De moment l'ordinador serà una eina més, un complement que ens permetrà anar incorporant una manera de treballar dife-

rent. No sé si alguns pares recordeu la introducció de les primeres calculadores a l'escola, semblava que mai més aprendríem a sumar i restar... Avui l'ajut de la calculadora ens permet arribar més lluny i fer coses impensables uns anys enrere. La tecnologia ha d'avançar, ens hem d'adaptar i hem d'aprendre. Tots els canvis són difícils però els hem d'afrontar i tenim dues opcions: fer-ho de cop o progressivament. Crec que la segona és més racional.

Quines característiques tècniques tindran els portàtils?

En sabem la marca, i ens ofereix absoluta garantia. S'ha tingut en compte que tinguin un temps d'autonomia bastant alt i, segons crec, vénen congelats, és a dir, que incorporen un sistema de restauració, una protecció de seguretat per evitar desastres ocorreguts a causa d'un mal ús per part dels nens.

També disposarem de pissarra digital a l'aula. A més de substituir la pissarra verda, quines altres utilitats pot tenir?

La pissarra digital de moment serà com un projector a classe... precisament això fa temps que tots ho reivindicuem! De moment ens ajudarà en les nostres exposicions. Serà un suport mitjançant el qual els alumnes podran seguir millor l'explicació. N'hi ha de més avançades i, més endavant, hi podrem trobar altres aplicacions relacionades amb treballs col·lectius dels alumnes, activitats i demostracions en grup, vídeos, etc.

Creus que el cos del professorat està preparat per a aquest canvi?

Entre els mestres he notat una certa por i la sensació que, per justificar la despesa, ho han de fer servir de manera imminent en tot moment. Crec que ens ho hem de prendre amb calma. En aquests moments estem perduts perquè no hem vist els llibres, no tenim exemples, ens manca informació. Però

la gran majoria dels professors ja fa temps que treballem amb l'ordinador: passem llista, posem les notes. Tothom es connecta habitualment a la intranet de l'escola. Des del punt de vista tècnic, els veig prou capacitats per adaptar-s'hi sense problemes.

I des del punt de vista pedagògic?

Al principi ens costarà molt aconseguir que els alumnes en facin un ús correcte. Sobretot veig que a 1r. i 2n. d'ESO, dos cursos complicats, ho tindrem difícil per controlar una classe de 30 nens amb 30 ordinadors, ja que sovint no escolten, tenen molts dubtes, són poc autònoms... Superar el descontrol dependrà molt de nosaltres, de la nostra seguretat i de la nostra formació. El llibre digital, amb diferents fitxes i enllaços que es despleguen, obre les portes a un sistema pedagògic molt interessant, però ens hi haurem d'acostumar. Sense espantar-nos, haurem de dedicar temps a investigar, provar... El primer any segur que no anirà del tot bé, però val la pena posar-s'hi com més aviat millor.

Com us ajudarà aquesta mesura a millorar la vostra tasca docent?

Els mestres podrem ampliar, reduir, adaptar el temari amb exercicis diferents per a cada alumne i, per tant, se'ns facilitarà molt l'adaptació curricular i podrem treballar millor la diversitat. També podrem repassar i compartir experiències amb altres professors. Encara no tenim informació sobre continguts, les editorials comencen ara a ensenyar alguna cosa, però he tingut accés a algun material de McGraw-Hill i són formidables. De fet, podrem arribar a crear llibres propis, fets a mida, aquell manual que sempre hem somiat.

Incidirà en l'avaluació, aquest canvi de procediments?

De ben segur que sí. Podrem controlar millor el procés d'aprenentatge, arribar

a conèixer el camí que han seguit per fer una determinada feina. Ens donarà moltes pistes sobre com treballen els alumnes i el temps que hi dediquen.

I com ajudarà a millorar els resultats dels alumnes?

Si els sabem guiar bé, podran aconseguir fites fins ara impensables. El fet que al moment puguin buscar informació, consultar bibliografia... Evidentment dependrà de cada assignatura, però podrem treballar millor aquelles competències relacionades amb la recerca, selecció i anàlisi de la informació. També aprendran a saber expressar-se en diferents llenguatges: textuals, visuals, multimèdia... En definitiva, podrem incidir en l'autonomia i la creativitat, qualitats que, ara per ara, van a la baixa.

Blogs, fotologs, wikis, videoclips, messenger... són eines d'entreteniment que els alumnes dominen a la perfecció.

Com les podem incorporar a l'aprenentatge?

Són més recursos. Els alumnes, tot el que sigui visual, musical i nou ho incorporen ràpidament. Tot allò que els permet provar i comprovar els resultats al moment els ajuda a consolidar conceptes.

Actualment estic duent a terme una prova pilot amb la UPC d'un crèdit de 20 hores de classe on-line fora de l'horari lectiu. Ens connectem mitjançant una plataforma pròpia de la UPC en què alumnes de diferents escoles treballaran

en grup de manera totalment virtual, i estan molt motivats.

No correm el perill que confonguin oci i ensenyament?

Pot passar al principi, però quan l'ordinador sigui ja una eina incorporada a tota l'escola el veurem com un element més per treballar, com un bolígraf, per exemple. Evidentment que amb aquesta eina a la mà hi ha més possibilitats de distracció, però crec que estaran limitats, és a dir, hi haurà un sistema operatiu que no permetrà descarregar als ordinadors qualsevol contingut.

I si s'espatllen, es queden sense bateria...?

Doncs passarà i ho solucionarem a mesura que ens hi trobem. Es poden oblidar de carregar-lo com també s'obliden ara sovint els llibres a casa. No hem d'estar espantats, ja ens hi acostumarem.

Teniu dades sobre el resultat d'aquesta experiència en escoles que l'han posat en marxa aquest curs?

Dades no. Tenim referències, per exemple, sé que a l'IES Torre del Palau n'estan molt satisfets, però no és indicatiu. El que funciona bé en una escola pot fracassar en una altra.

MIRAR I CONÈIXER

Us presentem el Jordi i l'Anna, delegats de P-3. Tenen una filla de 4 anys. Ell és directiu d'expansió i desenvolupament, i ella és tècnica superior a la Generalitat de Catalunya. Comparteixen l'afició per viatjar, i el Jordi, a més, es confessa un enamorat del mar i la navegació. L'Anna gaudeix d'allò més davant un bon llibre. Tot i que, com ells mateixos diuen, són joves al Vedruna, els agrada implicar-se a les activitats de l'escola i de l'Ampa per poder posar-hi el seu granet de sorra. Avui els coneixerem una mica més.

Anna Grau. P-3

"L'amistat és estimar incondicionalment"

NOM :Anna Grau Palau

EDAT :39

Per què vas decidir ser delegada de classe?

Per nosaltres tot era nou, i teníem moltes ganes de relacionar-nos amb la gent i d'integrar-nos a l'Escola. Va ser una decisió espontània, fruit de la motivació d'aquell moment.

Què pots aportar a la classe i a l'escola amb aquesta tasca?

A la classe intentem engrescar les famílies perquè participin a les activitats que proposem amb l'objectiu d'establir vincles més enllà de l'horari escolar. A l'escola intentem fer arribar, mitjançant l'Ampa, les inquietuds que copsem en les famílies.

Què proposaries per incentivar la participació de les famílies?

Aquest tema ens l'hem plantejat moltes vegades. Potser hauríem de fer una enquesta a les famílies perquè ens diguin què pensen sobre la feina que fan o haurien de fer els delegats.

Com definiries la comunicació delegats-Ampa-Escola?

Millorable. Crec que s'haurien d'establir més espais de trobada entre delegats i Ampa.

Quins són els aspectes positius i els negatius de ser delegat?

Com a positius, la relació i els vincles que sorgeixen entre les famílies i l'Ampa. De negatius no n'hi ha cap de massa rellevant, potser que a vegades desmotiva una mica la baixa participació de les famílies.

Com creus que s'han d'aplicar les noves tecnologies a l'escola?

Crec que la tecnologia és un aspecte cabdal i, per tant, cal començar al més aviat possible a invertir en els recursos necessaris tant pel que fa a equipament com a professorat especialitzat.

Quin paper desenvolupen els videojocs en l'educació dels fills?

Encara no estic en aquesta batalla, però crec que és un tema que cal tenir molt controlat, de la mateixa manera que cal controlar altres aspectes, com ara l'ús de l'ordinador o del telèfon.

Quin és el millor consell que dones als teus fills?

Tenint en compte que la Laia té 4 anys, li aconsello que es relacioni amb tots els seus companys, sense excloure'n cap i que sigui generosa (hem de compartir) i agraïda ("què es diu?").

Per què vas triar l'escola Vedruna?

Va ser una tria complicada pel fet que tant el Jordi com jo som de Barcelona i no coneixíem les escoles de Terrassa. Però quan vam visitar l'Escola va ser com un amor a primera vista, ens va seduir tant per la seva filosofia i pel bon ambient com per altres aspectes, com ara les instal·lacions, la situació o el servei de cuina pròpia.

Què hi ha de positiu i de negatiu a l'escola?

De positiu, el bon ambient, els valors, l'amplitud i lluminositat de les aules, la implicació de les tutores (només puc parlar de P-3). Com a aspecte negatiu, caldria potenciar més l'anglès i introduir-lo a P-3. Trobo a faltar comunicació per part de l'escola, reunions informatives amb periodicitat trimestral per exposar tant el programa de treball previst per al trimestre següent com l'avaluació del trimestre passat.

Anna, com ets en la intimitat? Vegem-ho!

Un record.

L'embaràs. Una sensació molt íntima i inoblidable.

Un escriptor i un llibre. El caçador d'estels de Khaled Hosseini.

Un lloc de la teva ciutat.

El centre històric.

Una frase. L'important no és arribar sinó el viatge.

De qui faries un clon? Sé de qui no el faria.

Al teu primer sopar romàntic, mai demanaries...

fideuà amb all i oli.

Què és per a tu l'amistat?

L'amistat és estimar incondicio-

nalment. Fer costat sempre, en els bons moments i en els dolents.

Si fossis invisible per un dia, què t'agradaria fer? Aquesta és una pregunta amb trampa, podria dir moltes animalades. Segurament faria algunes entremaliadures a algunes persones, de bon rotllo, eh!

Amb quin personatge, viu o mort, aniries a sopar? Per què? Amb Mick Jagger, perquè és el millor!

Si governessis només un dia, què canviaries?

Canviaria la composició de certes institucions rànquies i retrògrades, com ara el Tribunal Constitucional.

Jordi Tocabens. P-3

“Estic molt agraït a la meva infantesa”

NOM :Jordi Tocabens Aymami

EDAT : 40.

Per què vas decidir ser delegat de classe?

M'ho vaig trobar, l'Anna va aixecar el dit, però molt bé, res a dir.

Què pots aportar a la classe i a l'escola amb aquesta tasca?

Puc ajudar a aconseguir una bona relació entre pares i mares per tal d'ajudar els nostres fills en la seva formació i educació.

Què proposaries per incentivar la participació de les famílies?

Crec que cal ser constant i amb el temps i els bons resultats de les activitats farem engrescar aquelles famílies que encara no participen. La canalla s'ho passa bomba i els pares... ni us ho explico! Hi ha mil raons per participar! A P-3 als “nanos” els toca el paper del “protagonista”; hauríem de fer-ho també amb els pares!

Com definiries la comunicació delegats-Ampa-Escola?

Li dono un aprovat just. Penso que l'escola hauria de comunicar-se més amb els pares i de forma conjunta amb l'Ampa i els delegats. Tot formaria un cos amb més força, en benefici de totes i tots. Hi ha molt d'enginy i molta voluntat, aprofitem-ho!

Quins són els aspectes positius i els negatius de ser delegat?

Com a positiu, la satisfacció de veure que les famílies s'ho passen bé, sobretot els nostres fills. D'aspectes negatius n'hi deu haver, però deuen ser tan minsos que ja no els recordo. Potser trobar més temps per dedicar-s'hi?

Com creus que s'han d'aplicar les noves tecnologies a

l'escola?

Amb sentit comú i sense tornar-nos bojós. Per prioritats, valoro més l'anglès que estudiar amb llibres digitals en un ordinador.

Quin paper desenvolupen els videojocs en l'educació dels fills?

Prefereixo els jocs que els videojocs. Hi ha videojocs que els poden estimular i d'altres que els poden perjudicar. Cal anar amb compte!

Quin és el millor consell que dones als teus fills?

Que tinguin respecte per les persones, els animals, l'entorn i les coses. No sé si és el millor consell però penso que és un pilar molt important per anar pel món.

Per què vas triar l'escola Vedru-

Em va encaixar la filosofia, l'ambient, les instal·lacions i la localització. En el tripe que ens varen donar, els protagonistes són els nens i les nenes, tal com crec que ha de ser.

Què hi ha de positiu i de negatiu a l'escola?

Encara som joves, som a P-3. De moment tot és força positiu i que durí! De negatives se-

na?
fia,
i
tic

gur que n'hi ha, però sempre cal treballar per millorar.

Jordi, com ets en la intimitat? Vegem-ho!

Un record. La meva infantesa. N'estic molt agraït!

Un escriptor i un llibre. L'últim que he llegit: "Comiéndose el mundo" d'Ellen MacArthur. La lluita de la vida a través de la navegació, una de les meves passions. Us el recomano!

Un lloc de la teva ciutat. La plaça Vella; no és un lloc, en realitat en són molts.

Una frase. Malgrat les adversitats, aprofita la riquesa de la vida.

Si poguessis ser una altra persona, qui series? Tornaria a ser jo mateix. Diuen que val més boig conegut!

Una virtut i un defecte: El perfeccionisme, en els dos vessants.

Què has après dels teus errors? A ser millor per no tornar a cometre els mateixos. No és fàcil, sóc humà.

Canvies de canal a la televisió quan... El que fan és buit i no m'aporta res: riure, pensar, plorar, aprendre, informar-me, etc.

Quan eres més jove, quina bogeria vas fer? Moltes! Buscava el límit sense arribar a traspassar-lo. Encara que t'ho pensis, quan ets jove això no ho saps calcular bé i depens de la sort. Sempre n'he tingut, però no la tornaria a temptar. Gràcies!

Mai et separes de...del mòbil.

PROPOSTES

Caixa Laietana i els nens: Exposició "Amfibis i Rèptils"

Des de 27/4/2010 fins a 25/7/2010

Una exposició que permetrà descobrir el fascinant món dels amfibis i dels rèptils a través de més de 40 espècies diferents.

Ateneu Caixa Laietana (C/ Bonaire, 3-5)

Horari de visita de dilluns a dissabte: 17.30 a 20.30 h

Horari de visita diumenges i festius: 11.30 a 13.30 h - 18.30 a 20.30 h

Exposició de titelles per a tota la família Fins al proper 24 de maig de 2010

Els personatges de Tintin, Gandalf i els Hobbits del Senyor dels Anells, o figures de més de tres metres d'alçada, són alguns exemples dels més de 100 titelles exposats al Poble Espanyol.

Horari: de dilluns a diumenge, de 10 h a 19 h.

<http://www.poble-espanyol.com>

Passejades amb carruatge pel rodal del riu Ripoll

Dissabtes i diumenges de 10 a 13 h.

Una manera divertida i còmoda de conèixer l'entorn natural de Sabadell.

Reserves al telèfon: 661 565 502

<http://sites.google.com/site/pasapas-passejadesambcarruatge/>

Exploradors a Cosmocaixa

Si tens entre 7 i 12 anys i vols convertir-te en un autèntic explorador, et proposem una activitat diferent cada diumenge.

2 de maig i 13 de juny: Un viatge pel Sistema Solar

9 de maig i 30 de maig: Bombetes humanes i circuits elèctrics

16 de maig i 20 de juny: Les mil cares de la vida

Reserva prèvia al tel. 932 126 050

www.agendacentrosfundacionlacaixa.com

Activitats Familiars Caixa Sabadell

Diumenges 23 i 30 de maig

Els animals de la granja i l'hort. Un taller per a tota la família on podreu conèixer a fons els animals de la granja-escola Espai Natura Caixa Sabadell, Masia de Can Deu (c/ de la Prada, s/n, Sabadell)

Festa de la Batalla de Torredembarra

Diumenge 23 de maig

Aquesta celebració històrica, cultural, lúdica i festiva recrearà un fet d'armes que succeí a Torredembarra en el marc de la Guerra de Successió, el 16 de juliol de 1713.

www.turismetorredembarra.cat

CONVIVÈNCIA

Tots els camins porten a Sant Llorenç

A les set del matí, quan Terrassa encara dormia i uns preparaven entrepans i uns altres posaven els cordons a les botes, els carrers eren mullats: plovisquejava. Un dia per tombar-se al llit i deixar que els somnis et duguessin de viatge. Però la mandra va ser vençuda. Grans i petits van saltar del llit, mentre algú feia cafè i un altre trucava als amics: ja esteu a punt? A punt? Tan aviat? Redéu, però si ens hem de

trobar tots a Can Robert! I una corrua de cotxes sortí de Terrassa des de diferents indrets, mentre la ràdio deia que el dia seria tapat i a la tarda hi hauria ruixats. Tapat? Però si a les 10 del matí ja espurnejava... Aleshores, hi va haver assemblea sota la pluja. Què fem? Dubtes, mandres, lamentos... cap a dalt!

Dit i fet. Gairebé tothom va decidir desafiàr una pluja que no arrencava. I com que érem molts, vam pujar per diversos camins, de tal manera que els grups es van disseminar per la muntanya com si fossin caravanes d'amics. Els àgils i moguts, per la canal. Els animats però prudents, camí de carro, camí d'ovelles. I els que no tenien pressa: camins d'ase. I a poc a poc, els núvols trencaven el cel i deixaven entreveure un sol més mandrós encara. Tots pujàvem satisfets, alguns esbufegant, d'altres

rient, la majoria contant velles històries. Però l'esclat de joia, íntima satisfacció no manifestada obertament, va sortir quan ens vam aplegar tots davant el Monestir. Ho havíem aconseguit. Havíem vençut pluja i fred, i fins i tot el vent de la Mola era un vent agraït, que deixava un estel rosat a les galtes dels més menuts. I feta la foto, immortalitzat el moment que semblava impossible, va començar una segona excursió: uns, cercant un

espai on amagar-se del vent i el fred; uns altres, entaulant-se al restaurant, esperant amb delera torrades, botifarres a la brasa i mongetes del ganxet. Ah, i un bon vi del Penedès; que el monastrell té efectes curatius de l'esforç. I fet el rotet, amb la panxa plena i més animats que mai, enfilàrem muntanya avall, amb un sol que ens perseguia.

A baix, a Can Robert, seguèrem a fer-la petar i tancar el dia. I a casa, botes

i espartenyas fora, sentírem que Sant Llorenç havia estat màgic, havia aconseguit que una senzilla excursió acabés sent una caravana d'amics. Ah, i la pluja de la tarda, promesa per la ràdio, va desistir: per què trencar l'harmonia d'una bona gent que fa del temps un espai de convivència?

PUJADA A LA MOLA

EL COMENTARI

Jo hi vaig anar però no hi vaig pujar

Possiblement el dia no acompanyava per molts motius i, especialment, pel temps. Jo hi vaig anar pels mateixos motius que vaig anar a la sortida programada pels delegats de tercer de Primària el diumenge anterior, a l'Assemblea anual de l'Ampa o a les diferents trobades que alguns organitzem regularment.

El resultat és sempre igualment desmoralitzador. De les més de 700 famílies de l'escola (gairebé 2.400 persones), només 20 famílies vàrem venir a veure si pujàvem a la Mola, 4 vàrem anar a la sortida de tercer de primària i unes 30 persones vàrem assistir a l'Assemblea d'aquest any de l'Ampa.

I així, podríem anar enumerant experiències i anècdotes, l'una darrere l'altra, per arribar sempre a la mateixa conclusió. Jo no sóc ningú per dir-vos què heu de fer

un dia plujós, un diumenge d'abril o una nit d'hivern, però sí que puc animar-vos a viure i convida una mica més amb la gent que organitza activitats per a tots, malgrat que estic convençut que si no veniu és per algun motiu prou important, ja siguin les condicions atmosfèriques o d'altres de similars.

Jo no hi vaig pujar però, si més no, hi vaig anar. I tu?

Luis Fernando Martinez- Zurita Lacalle

RODA EL MÓN

En terres de víkings

Els víkings, aquells intrèpids forçuts i barbuts bandolers del mar que varen saquejar i colonitzar molts indrets del sud als voltants de l'any 800, deixaren una forta petjada a la història de Noruega. Avui, aquest és un país meravellós i molt recomanable per gaudir en família dels seus paisatges i la seva cultura. La millor època de l'any per visitar-lo és a l'estiu. Com que és en una latitud tan al nord, no passareu calor i us puc dir que, fins i tot al mes d'agost, una jaqueta generosa us anirà bé, sobretot al capvespre.

L'altre dia, llegint el diari, em vaig quedar de pedra en veure una oferta de Norwegian Airlines que et porta a Bergen per 37€ El viatge no és un dispendi, però no us vull enganyar, el país és car, especialment el menjar on, a més, no hi trobareu cap excel·lència. No hi busqueu oli d'oliva i acostumeu-vos al salmó, la tonyina, el bacallà i les gambes. Ep! res a veure amb les de Palamós.

Amb una bona guia podeu fer un itinerari a la vostra mida. Oslo, la capital, és una ciutat amable, neta i segura, on podreu, entre d'altres, visitar el Palau Reial, un museu Víking i els seus vaixells, observar "El crit", famós quadre de Munch, o senzillament passejar pel bonic parc Vigeland. El transport públic funciona de meravella, amb puntualitat anglesa, però és força car.

Des d'Oslo, agafeu el tren cap a Bergen, feu parada a mig camí baixant a Myrdal i agafeu el Flamsbana, tren de les muntanyes i les cascades, fins a Flam. Quedareu bocabadats! Des d'allà i amb ferry navegareu pel Naeroy, es-

tret afluent del millor fiord del país, el Sognefjord. Després passareu per Voss (trobareu aigua embotellada d'aquest poble a l'Evaristo!) i fareu via fins a Bergen, la segona ciutat del país. No us perdeu el mercat de peix, on és fàcil sentir parlar en català, ni tampoc el casc antic del port.

Anem cap al nord en bus per veure l'impressionant fiord dels somnis, el Sognefjord, que des del mar s'endinsa 200 quilòmetres i és el més llarg de tots. Val la pena visitar Balestrand i Fjaerland, pobles d'incomparable bellesa. Més al nord encara, ens trobem el parc Nacional de Jostedalbreen, on podrem trepitjar una espectacular glacera. Seguim cap a Hellesylt, poble que, al seu bell mig, en comptes d'una font té una cascada que cau sobre el fiord Geiranger, declarat patrimoni de la humanitat. No us el podeu perdre! Pugem fins a Alesund i arribem a Trondheim, antiga capital amb més de mil anys d'història.

Si compteu amb una setmana més, podeu passar uns dies de relaxament a la reserva marina de les illes Lofoten i després anar al cap Nord, a veure les aurores boreals. Si hi sou pels voltants de juny, comprovareu que el sol mai es pon i sempre és de dia. Espectacular!

Torneu cap a Oslo per la via fèrria del nord, fent parada a Lillehammer, localitat coneguda per haver-s'hi celebrat els Jocs Olímpics d'Hivern l'any 94. Estic segur que en tornar a Oslo després d'aquest recorregut, haureu esgotat la memòria de la vostra càmera de fotos. Si aconseguiu la instantània d'un troll (follet dels boscos noruecs) passeu-me-la, que es veu que n'hi ha molts però son molt entremaliats i no es deixen veure gaire sovint. Salut i fins a la propera!

BÚSTIA

BONA FEINA!!!!!!

Emily Pagès

Acabo d'obrir l'arxiu de l'Ampa News del mes d'abril i vull felicitar-vos de debò per la feina feta.

M'ha encantat l'article que obre el número, pel que diu i, sobretot, per com ho diu. Expressa perfectament els sentiments de moltes famílies que m'envolten i que desitjarien que altres pares participessin de l'escola com de quelcom seu. De veritat, m'ha commogut! Espero que, de mica en mica i gràcies a aquestes feines tan ben fetes, si no totes les famílies, sí moltes es decideixin per fi a participar de la diada i d'altres activitats que s'organitzen a l'escola, tant a càrrec dels delegats com de l'Ampa.

La resta de la revista també m'ha agradat molt, cada dia és més variada i entretinguda. Gràcies a tots per la feina feta.

Carme López.

Felicitats una vegada més! Ho teniu tot: forma dinàmica i contingut interessant... Gràcies!

Lluïsa Quevedo

Està molt bé, molt bona feina!

Anna Mas

LLEGIR, PENSAR

Una reflexió sobre l'avenir tecnològic

La mutació sentimental.

Carme Torras

Pagès editors, Lleida 2008.

312 pàgines

Guanyadora de diversos premis de ciència-ficció

Pàgina web de l'autora

www.iri.upc.edu/people/torras/raco_literari/raco_literari.html

Els ordinadors i els robots, ens estimulen a aprendre o ens atrofien el cervell? Ens ajuden a crear o ens

estoven l'enteniment? Aquestes són preguntes que planteja Carme Torras en una novel·la que presenta una societat on cada individu té el seu robot-assistent personal, on els sentiments són cosa del passat i la paraula esforç no té cap sentit.

La Cèlia, una adolescent de 13 anys que va ser congelada al segle XXI, és adoptada al segle XXIII i és objecte d'estudi d'una científica, la Silvana, que vol esbrinar com eren els sentiments i la vida en el passat. La Cèlia viu aquest nou món amb desconcert i, passada la primera il·lusió de tenir un robot que li ho soluciona tot, enyora poder expressar els seus sentiments, ja que només la Silvana la pot entendre una mica.

Tant si sou aficionats a la ciència-ficció com si no, aquesta novel·la us emocionarà i us farà pensar quina mena de futur tecnològic volem.

Podeu enviar les vostres idees i suggeriments a: news@ampavedruna.cat

APROVAT/SUSPÈS

MÉS QUE UN PASSADÍS. Mereix el nostre reconeixement el passadís que s'ha fet darrera l'escenari del teatre perquè els alumnes d'infantil i primària no hagin de creuar tot el teatre per dirigir-se a les classes. No solament ho agraeixen els menuts, sinó els "actors" que assagen teatre a la tarda, que ja no veuen interromputs els seus diàlegs per passes desconegudes i xiuxiueigs a cau d'orella.

EL RINCÓN DEL VAGO. La temptació a recórrer a aquest espai virtual és enorme a final de curs. Sovint, hi ha treballs que diuen "...com dèiem a la pàgina anterior...", una pàgina que no existeix. La culpa no és únicament dels ganduls, sinó també dels educadors (tots), perquè un sistema ha de ser capaç de transmetre la passió per la música, matemàtiques, llengua...sinó no farem res!

